

udgifter, der er godkendt af udenrigsministeren.

§ 13. Udsendte medarbejdere, der indtager chefstillinger, er bemyndiget til, hver for sit embede, at udføre sådanne forretninger, som i Danmark påhviler en notarius publicus med hensyn til danske statsborgeres retshandler, herunder retshandler, der indgås med fremmede. De herom behørigt udfærdigede akter skal i Danmark have samme retsvirkning som her i landet udstedte notarialakter.

Stk. 2. I tilfælde af chefens forfald har den, der fungerer på hans vegne, den i stk. 1 omhandlede bemyndigelse.

Stk. 3. Udenrigsministeren kan tillægge valgte konsularembetsmænd samme bemyndigelse.

§ 14. For tjenestehandlinger i udenrigstjenesten erlægges gebyr efter regler, der fastsættes af udenrigsministeren.

Stk. 2. Der skal aflægges regnskab for de modtagne gebyrbeløb. Gebyrbeløbene indbe-

tales til statskassen. Udenrigsministeren kan dog bestemme, at valgte konsularembetsmænd kan anvende modtagne gebyrbeløb til dækning af driftsomkostninger.

Stk. 3. Tvivlsspørgsmål om gebyrberegninger afgøres af udenrigsministeren.

§ 15. Nærmere regler vedrørende udenrigstjenestens personel og drift m.v. fastsættes i Instruks for Udenrigstjenesten, der udfærdiges af udenrigsministeren.

Kapitel IV

§ 16. Loven træder i kraft den 1. juli 1983.

Stk. 2. Samtidig ophæves:

1. lov nr. 109 af 26. april 1961 om udenrigstjenesten,
2. lov nr. 5 (B) af 7. juni 1958 om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger, som ændret senest ved lov nr. 6 af 29. marts 1969 (B), § 6, stk. 2 og § 7, stk. 1-3.